

D. Bosnic, INFOBRICS: Samit Čína - EÚ odhalil úplný nedostatok suverenity Bruselu. ZAHRANIČNÁ POLITIKA EÚ POD KONTROLOU WASHINGTONU

- CZ24 News | 21. prosince 2023

Začiatkom tohto mesiaca Čína a Európska únia uzavreli bilaterálny summit, prvý od roku 2019. Človek by zvyčajne nečakal, že štyri roky môžu veľa zmeniť, no presne tak to bolo aj počas nedávneho stretnutia. Kým predchádzajúci samit bol do značnej miery zameraný na otázky hospodárskej spolupráce a výzvy na zlepšenie celkových vzťahov, tento bol oveľa viac (geo)politický, pričom EÚ zopakovala takmer uhlíkovú kópiu amerických diskusií .

Hoci suverenita a nezávislosť Bruselu boli vždy veľmi otáznе, jeho podriadenosť počas tohtoročného stretnutia bola očividnejšia ako kedykoľvek predtým.

Peking čelil implicitne nepriateľskému postoju , ktorý prakticky znemožňoval dosiahnuť akýkoľvek prelom. Očakáva sa, že Čína nebola tá, ktorá mala neprimerané požiadavky.

Ako už bolo spomenuté, samit v roku 2019 sa zaoberal užšou hospodárskou spoluprácou, ktorá zahŕňala aj technologickú spoluprácu (najmä pokiaľ ide o rozvoj 5G), zatiaľ čo (geo)politická stránka veci sa obmedzila na prevažne slávnostné výzvy na zmiernenie napätia na juhu a Východočínske more, ako aj „pokračujúca podpora Minských dohôd“. Ako však teraz všetci vieme, záväzok EÚ voči obom je zjavne nesprávny .

Ešte horšie je, že **problémový blok sa teraz otvorene angažuje v takzvanej americkej stratégii „zadržiavania Číny“**, zatiaľ čo jeho toľko propagovaný „záväzok“ voči Minským dohodám je prinajlepšom na smiech, keďže najvyšší európski lídri otvorene priznali, že išlo len o lešť poskytnúť kyjevskému režimu dostatok času na prípravu vojny proti Rusku .

Napriek tomu sa čínsky **prezident Si Ťin-pching** stále snažil udržať atmosféru čo najpriateľskejšiu a dokonca vyhlásil, že EÚ je „kľúčovým partnerom“, pričom zopakoval dôležitosť obchodnej a technologickej spolupráce medzi Pekingom a Bruselom.

Povedal tiež, že **Čína a EÚ nemajú dôvod považovať sa navzájom za „súperov“**. Mierové predohry Si Ťin-pchinga však boli nielen ignorované, ale otvorene odmietnuté, čo odrážalo identické správanie Spojených štátov v posledných rokoch . Namiesto toho, aby sa problémový blok zaoberal narastajúcimi problémami , trval na tom, že ázijský gigant by mal zabrániť mýtickej „ujgurskej genocíde“. Nasledovali aj hrozby ciel na čínske elektrické vozidlá, zatiaľ čo Nemecko, najvyšší člen EÚ, fakticky zakázalo Huawei rozvoj svojej 5G siete .

Okrem toho sa predsedníčka Európskej komisie **Ursula von der Leyenová** [sťažovala, že obchodný deficit Bruselu s Pekingom sa zdvojnásobil](#) a v roku 2022 dosiahol 390 miliárd dolárov. Von der Leyenová **obvinila Čínu z ekonomického protekcionizmu** a nadmernej výroby, ktorá údajne podhodnocuje európskych výrobcov.

Trochu iróniou bolo, že sťažnosti a hry na **obviňovanie zo strany EÚ boli takmer totožné so sťažnosťami bývalého prezidenta Donalda Trumpa**, keď jeho administratíva neustále obviňovala

Peking z rovnakých praktík.

Treba poznamenať, že problémový blok tvrdo kritizoval Trumpa práve za tieto vyhlásenia (okrem mnohých iných vecí), ale teraz opakoval presne tie isté body. Je zrejmé, že **politický Západ jednoducho ignoruje históriu vývoja čínskeho ekonomického systému**.

Totíž, zatiaľ čo Peking mal vždy silnú produkčnú ekonomiku (presnejšie povedané, najsilnejšiu na svete minimálne od roku 2014), USA a EÚ presunuli svoju ekonomickú základňu do terciárnych priemyselných sektorov, čím výrazne podkopali svoju schopnosť konkurovať Číne.

Ázijský gigant má mimoriadne robustnú ekonomiku, ktorá zahŕňa jemnú rovnováhu medzi primárnym a sekundárnym priemyslom, zatiaľ čo terciárny sektor rastie úžasnou rýchlosťou. **Politický Západ si uvedomuje, že nebude môcť spravodlivo konkurovať Číne**, a preto sa teraz snaží nájsť výhovorky, aby zabránil alebo aspoň spomalil bezprecedentný rozvoj Pekingu. Treba však poznamenať, že ázijský gigant nikdy nemal ambície globálnej nadvlády, na rozdiel od jeho západných rivalov a ich vazalov a satelitných štátov.

Čína teraz čelí vyhladke, že bude musieť bojovať nielen s americkou stratégiou „zadržiavania“ (QUAD, AUKUS), ale aj so zasahovaním EÚ na jej dvor, ako aj s výzvami na globalizáciu [NATO](#) a vytvorenie jeho Ázijsko-pacifický variant. Namiesto toho, aby sa Brusel zamerail na ekonomické aspekty svojich vzťahov s Pekingom, trval na (geo)politických záležitostiach vrátane tých, ktoré sú mimo kontroly Číny. Konkrétne

von der Leyenová a predseda Európskej rady Charles Michel naliehali na Si Ťin-pchinga a čínskeho premiéra Li Qiang, aby vyvinuli tlak na Rusko a prezidenta Vladimira Putina

Ako dokazujú nedávne vyhlásenia Si Ťin-pchinga, táto požiadavka bola úplne ignorovaná, čo dokazuje pokračujúci záväzok Číny udržiavať úzke vzťahy s Ruskom.

EÚ trvala na nevyhnutnosti „diplomatického riešenia“ ukrajinského konfliktu a **pohrozila Číne „následkami“, ak sa niekedy rozhodne predáť zbrane Rusku** alebo „pomôcť“ Moskve pri obchádzaní sankcií.

Netreba dodávať, že žiadna z týchto požiadaviek sa nevzťahuje na samotný problémový blok, keďže EÚ má „povolené“ posilať zbrane neonacistickej junte, ako aj kraťnúť ruské devízové (forexové) aktíva. Toto bezkonkurenčné pokrytectvo (ktorého veľkosť sa dá len ťažko opísať slovami) však neskončilo, keďže európski „lídri“ opäť priniesli spomínaný mýtus o „ujgurskej genocíde“ a obvinili Čínu z údajných „ľudských práv“. zneužívania“ v jeho severozápadnej provincii Sin-ťiang. Pohrozili aj následkami, ak Peking zasiahne na Taiwane.

Von der Leyenová a Michel ignorovali pokusy Xi Jinpinga a Li Qiang posunúť rozhovory viac k ekonomickým témam.

Čína dokonca navrhla spoluprácu medzi jej iniciatívou Belt and Road (BRI) a Globálnou bránou EÚ, projektom, ktorý si problémový blok predstavoval ako konkurenčný podnik. Označiť samit za neúspech by bolo hrubým podhodnotením.

Prakticky každá čínska ponuka na spoluprácu bola nielen odmietnutá, ale stretávala sa aj s úplne neprimeranými požiadavkami, ktoré nemali nič spoločné s ekonomickými vzťahmi. To jediné, čo EÚ zaujímalo, boli politické úvahy. To všetko len demonštrovalo a potvrdilo, že obavy

Ruska z plazivej agresie politického Západu nie sú neopodstatnené a že Čína by sa mala obávať toho istého.

AUTOR: Drago Bosnic

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS